

11073 LLEI 10/1988, de 3 de maig, de televisió privada.
(«BOE» 108, de 5-5-1988.)

JUAN CARLOS I

REI D'ESPANYA

A tots els qui vegeu i entengueu aquesta Llei,
Sapiguen: Que les Corts Generals han aprovat la Llei
següent i jo la sanciono.

PREÀMBUL

La televisió és, en el nostre ordenament jurídic i en els termes de l'article 128 de la Constitució, un servei públic essencial, la titularitat del qual correspon a l'Estat.

Aquesta configuració de la televisió com a servei públic ha rebut el reconeixement del nostre Tribunal Constitucional i es pot dir que representa, així mateix, un principi àmpliament acceptat en el dret públic europeu, com es va recollir a la Conferència del Consell d'Europa sobre política de comunicació celebrada a Viena. La finalitat de la televisió com a servei públic ha de ser, sobretot, la de satisfer l'interès dels ciutadans i la de contribuir al pluralisme informatiu, a la formació d'una opinió pública lliure i a l'extensió de la cultura.

La titularitat estatal del servei públic no implica, tanmateix, un règim d'exclusivitat o de monopoli, sinó que, contràriament, la gestió del servei, la poden fer de manera directa el mateix Estat, i de manera indirecta, els particulars que obtinguin la concessió administrativa oportuna.

El Tribunal Constitucional, a les sentències número 12, de 31 de març de 1982, i número 74, de 7 de desembre de 1982, va declarar que l'anomenada «televisió privada» no estava constitucionalment impedida i que la seva implantació no era una exigència jurídicoinstitucional, sinó una decisió política que es podia adoptar sempre que, en organitzar-la, es respectessin els principis de llibertat, igualtat i pluralisme.

El Govern, d'acord amb el seu programa d'ampliar al màxim el gaudi i la pluralitat dels mitjans de comunicació i la difusió de la informació que a través d'aquests es canalitza, ha adoptat la decisió de regular la gestió indirecta de la televisió, d'acord amb els principis assenyalats pel Tribunal Constitucional i els que deriven necessàriament del seu caràcter de servei públic essencial.

En concordança amb aquests criteris, la Llei sobre televisió privada estableix que l'activitat de les societats concessionàries de l'esmentada gestió indirecta s'ha d'inspirar en els principis expressats a l'article 4t de la Llei 4/1980, de 10 de gener, d'Estatut de la ràdio i la televisió.

El model de televisió privada que estableix la Llei és, des del punt de vista geogràfic o territorial, de cobertura mixta. És a dir, d'una part, estableix que l'objecte de les concessions és l'emissió de programes de televisió amb una cobertura nacional; però, d'altra banda, requereix, també, que les concessions prevegin l'emissió de programes, per les mateixes societats concessionàries, amb una cobertura limitada a zones territorials que s'han de delimitar en un pla tècnic nacional.

Quant al nombre de concessions, la Llei, considerant conjuntament càlculs de viabilitat econòmica per a les empreses concessionàries, exigències o limitacions tècniques avui existents i l'interès del públic per una programació diversificada, ha fixat el nombre de tres.

Es tracta d'una Llei que vol estar oberta a futurs canvis o innovacions tecnològiques. Amb aquesta finalitat s'ha previst un instrument: el Pla tècnic nacional de la televisió privada, que es pot modificar amb força flexibilitat i en el qual s'han de regular, a cada moment, les condicions tècniques per al funcionament de la televisió privada.

A fi d'assegurar la més estricta igualtat d'oportunitats, l'atorgament de les concessions s'ha de fer mitjançant el concurs públic oportú, que s'ha de convocar per acord del Consell de Ministres.

La naturalesa de servei públic de la televisió, la seva importància i el nombre limitat de les concessions comporta que la Llei introdueixi un conjunt de normes relatiu a les societats privades que han de gestionar aquest servei, per assegurar la solvència i la transparència financera d'aquestes societats, així com un eixamplament o ampliació del pluralisme informatiu a través de la seva estructura interna.

Un dels objectius de la Llei és que, efectivament, la televisió privada serveixi per eixamplar les possibilitats del pluralisme informatiu a Espanya. Per això la Llei s'ha inspirat per complir aquest objectiu en les normes que els ordenaments jurídics d'altres sistemes democràtics solen preveure per evitar les situacions contràries a la lliure competència o que puguin implicar l'existència d'oligopolis o l'abús d'una posició dominant.

L'adjudicació de les concessions s'ha de fer, en tot cas, mitjançant criteris objectius, que s'especifiquen detalladament a l'articulat de la Llei.

Pel que fa al contingut de la programació, la Llei, seguint criteris vigents entre els països de les Comunitats Europees, fixa uns percentatges mínims de producció, destinats a fomentar la producció i l'intercanvi de programes en l'àmbit de comunicació europeu.

Es determinen, així mateix, els temps màxims d'emissió que es poden destinar a publicitat i, mentre no s'hagi regulat aquesta matèria amb caràcter general, es limita de manera transitòria la publicitat referida al consum d'alcohol, tabac i qualsevol altra substància nociva per a la salut amb els mateixos criteris que regeixen per a la televisió estatal.

A la Llei s'estableixen, finalment, d'acord amb el principi de legalitat que regeix en la matèria, les normes corresponents al règim d'infraccions i sancions administratives en l'àmbit de la televisió privada.

CAPÍTOL PRIMER

Disposicions generals

Article 1

És objecte d'aquesta Llei regular la gestió indirecta del servei públic essencial de la televisió, la titularitat del qual correspon a l'Estat.

Article 2

La gestió indirecta del servei públic de la televisió, l'han de fer societats anònimes, en règim de concessió administrativa, de conformitat amb el que preveu aquesta Llei.

Article 3

La gestió indirecta per part de les societats concessionàries s'ha d'inspirar en els principis expressats a l'article 4t de la Llei 4/1980, de 10 de gener, de l'Estatut de la ràdio i la televisió.

Article 4

1. L'objecte de la concessió administrativa és l'emissió de programes amb una cobertura nacional.

2. La concessió ha de preveure, així mateix, l'emissió de programes per a cadascuna de les zones territorials que es delimitin en el Pla tècnic nacional de la televisió privada.

3. El nombre de les concessions és de tres.

Article 5

1. El Pla tècnic nacional de la televisió privada ha de ser aprovat, mitjançant reial decret, pel Govern.

2. El Pla tècnic nacional de la televisió privada comprèn la regulació de les condicions de caràcter tècnic que siguin necessàries per garantir l'adequada prestació del servei i, entre altres, les següents:

- a) Sistemes de transport i difusió de senyals previstos per a la prestació del servei per part de les societats concessionàries.
- b) Bandes, canals, freqüències i potències reservades per a l'emissió dels programes d'aquestes societats, així com emplaçaments i diagrames de radiació dels centres emissors i reemissors.
- c) La delimitació de les zones territorials a què es refereix l'article anterior.

Article 6

1. Les concessions s'entenen sotmeses, a efectes exclusius de l'emissió i transport dels senyals, a les eventuais modificacions de les condicions tècniques contingudes en el Pla tècnic nacional de la televisió.
2. Les concessions i les societats concessionàries estan subjectes, en tot cas, als acords internacionals subscrits per Espanya en matèria de telecomunicacions i comunicació social.
3. En cap cas l'atorgament d'una nova concessió administrativa per a l'emissió de programes amb una cobertura nacional es pot al·legar com a alteració de l'equilibri econòmic financer de les concessions atorgades, ni dona motiu a cap mena d'indemnització.

Article 7

1. Correspon al Ministeri de Transports, Turisme i Comunicacions el compliment de les funcions següents:
 - a) L'elaboració i proposta al Govern del Pla tècnic nacional de la televisió privada, així com de les modificacions que en aquest Pla es consideri oportú introduir; a aquests efectes, també li corresponen les tasques de seguiment del Pla.
 - b) La contractació i, si s'escau, la gestió dels sistemes de transport i difusió de senyals televisius, en la mesura que, de conformitat amb el Pla tècnic nacional de la televisió privada, s'hagin d'utilitzar per al funcionament de les entitats concessionàries.
 - c) El control i la inspecció de l'observança, per part de les societats concessionàries, de les regles contingudes en aquesta Llei i en les seves normes de desplegament, així com de les condicions de la concessió.
 - d) Qualsevol altra que li sigui atribuïda per aquesta Llei o que, a fi de garantir un millor funcionament de la televisió privada, li encomani el Govern.

2. Als efectes de complir les seves funcions, el Ministeri de Transports, Turisme i Comunicacions pot requerir totes les dades i documents que consideri oportú de les societats concessionàries i de les societats accionistes d'aquelles.

La informació obtinguda és confidencial i no es pot utilitzar per a fins diferents dels propis de la Llei.

CAPÍTOL II

Del règim jurídic de la concessió

Article 8

1. L'atorgament de les concessions per a la gestió indirecta del servei públic de la televisió correspon al Govern mitjançant l'oportú concurs públic.
2. Aquest concurs públic es convoca per acord del Consell de Ministres, amb subjecció al que disposen aquesta Llei i el Pla tècnic nacional de la televisió privada

al qual s'hagi d'ajustar el funcionament de les societats concessionàries.

Article 9

1. L'adjudicació pel Govern de les concessions ha d'atendre els criteris següents:
 - a) Necessitat de garantir una expressió lliure i pluralista d'idees i de corrents d'opinió.
 - b) Viabilitat tècnica i econòmica del projecte atenent, entre altres factors, el capital social escriturat i desemborsat i les previsions financeres durant tot el període de la concessió.
 - c) Relació en els projectes de programació entre la producció nacional, europea comunitària i estrangera, donant preferència a la d'expressió originària espanyola i a l'europea comunitària.
 - d) Capacitat de les societats sol·licitants per atendre les necessitats de programació amb una cobertura limitada a cadascuna de les zones territorials a què es refereix l'apartat 2 de l'article 4 d'aquesta Llei.
 - e) Previsions de les societats sol·licitants per satisfer en el conjunt de la seva programació les diverses demandes i els interessos plurals del públic.

2. El Govern ha d'apreciar en conjunt les ofertes presentades i la seva idoneïtat per satisfer els criteris enunciats en el paràgraf anterior. El Govern ha d'adjudicar les concessions a favor de les ofertes més avantatjoses per a l'interès públic, i ha de valorar prioritàriament les garanties ofertes pels concurrents a fi de salvaguardar la pluralitat d'idees i els corrents d'opinió, així com la necessitat de diversificació dels agents informatius i l'objectiu d'evitar tant els abusos de posició dominant, com les pràctiques restrictives de la lliure competència.

Article 10

En cap cas poden ser concessionàries les societats següents:

- a) Les compreses en algunes de les circumstàncies previstes a l'article 9 de la Llei de contractes de l'Estat.
- b) Les que no estiguin al corrent de pagament de les obligacions tributàries o de la Seguretat Social.
- c) Aquelles a les quals s'hagi extingit amb anterioritat una concessió com a conseqüència d'una sanció per infracció qualificada de molt greu per aquesta Llei.
- d) Aquelles els accionistes de les quals hagin estat, al seu torn, en un percentatge superior al 10 per 100, accionistes de societats concessionàries la concessió de les quals s'hagi extingit a conseqüència d'una sanció per infracció qualificada de molt greu per aquesta Llei.
- e) Les que siguin titulars d'una altra concessió, així com les que participin mitjançant accions o controlin efectivament una altra societat concessionària.

Article 11

La concessió s'atorga per un termini de deu anys i pot ser renovada pel Govern successivament per períodes iguals.

Article 12

La concessió obliga a l'explotació directa del servei públic objecte d'aquesta i és intransferible.

Article 13

Les despeses derivades de la contractació i, si s'escau, de l'explotació, el manteniment i la reposició dels sistemes de transport i difusió de senyals previstos per al funcionament de la televisió privada, han de ser abonats per

les societats concessionàries, segons tarifes l'autorització o modificació de les quals correspon al Govern.

Article 14

1. Cadascuna de les societats concessionàries està obligada a emetre programes televisius durant un mínim de quatre hores diàries i de trenta-dues setmanals. A aquests efectes, es computen tant els programes emesos amb una cobertura nacional, com amb una cobertura limitada per a cada una de les zones territorials a què es refereix l'apartat 2 de l'article 4 d'aquesta Llei. En cap cas la durada diària de la programació amb aquesta cobertura limitada pot excedir la durada diària dels programes amb cobertura nacional.

2. No es consideren programes televisius, als efectes previstos per l'apartat anterior, les emissions merament repetitives o les consistents en imatges fixes ni els temps destinats a la publicitat.

3. La programació emesa ha de respectar els percentatges, mínims i compatibles, de producció següents:

a) El 15 per 100 de producció pròpia del titular de la concessió.

b) El 40 per 100 de producció originària en països integrants de les Comunitats Europees.

Així mateix, el 55 per 100 de la programació emesa ha de ser en expressió originària espanyola.

4. El 40 per 100 de les pel·lícules comercials emeses en la programació mensual ha de ser de producció originària en països integrants de les Comunitats Europees, i dins d'aquesta, el 50 per 100, almenys, en expressió originària espanyola. En cap cas es poden emetre pel·lícules comercials fins que hagin transcorregut dos anys des de la seva estrena a Espanya en una sala comercial d'exhibició cinematogràfica o, si no ha estat estrenada a Espanya, fins que hagin transcorregut dos anys des del de la seva producció, llevat que s'hagi realitzat als únics efectes de la seva exhibició per televisió, o hagi estat produïda, en un percentatge superior al 30 per 100 del cost, pel titular de la corresponent concessió.

5. L'accés a fonts internacionals d'imatge per part de les societats concessionàries no pot alterar en cap cas les condicions de la concessió.

6. Els titulars de les concessions han d'arxivar durant un termini de sis mesos, a comptar de la data de la primera emissió, tots els programes emesos per les respectives emissores de televisió i registrar les dades relatives a aquests programes, així com el seu origen i les peculiaritats de la tasca de producció, als efectes de facilitar la inspecció de les autoritats competents i la consulta dels particulars de conformitat amb la regulació general en aquesta matèria.

Article 15

La publicitat emesa pels titulars de les concessions no pot ser superior al 10 per 100 del total d'hores de la programació anual. En cap cas, el temps d'emissió destinat a publicitat pot ser superior a deu minuts dins de cada hora de programació.

Article 16

Les societats concessionàries estan obligades a difondre, gratuïtament i amb indicació de l'origen, els comunicats i les declaracions que en qualsevol moment i per raó del seu interès públic, el Govern consideri necessaris.

Article 17

1. Les concessions atorgades a l'empara d'aquesta Llei s'extingeixen:

a) Pel transcurs del termini de concessió, sense haver-se'n tramitat la renovació.

b) Per incompliment dels requisits establerts pels articles 18 i 19 d'aquesta Llei.

c) Per declaració de fallida o de suspensió de pagaments, o acord de dissolució de la societat concessionària.

d) Com a conseqüència de pèrdues que deixin reduït el patrimoni de la societat concessionària a una quantitat inferior a la xifra del capital social inicial, excepte en el cas que es reintegri en els termes que preveu la Llei de societats anònimes.

e) Per no haver iniciat, sense causa justificada, les emissions dins el termini fixat a la concessió.

f) Per suspensió injustificada de les emissions durant més de quinze dies en el període d'un any.

2. L'incompliment sobrevingut dels límits establerts a l'article 19.3 dóna lloc a l'extinció de la concessió, llevat que, en el termini d'un mes següent al requeriment que l'Administració adreça a la societat, aquesta solucioni l'incompliment.

3. L'extinció de la concessió s'ha de declarar per acord del Consell de Ministres, a proposta del de Transports, Turisme i Comunicacions, i dóna lloc, si s'escau, a la convocatòria d'un nou concurs públic.

CAPÍTOL II

De les societats concessionàries

Article 18

1. Les societats concessionàries han de revestir la forma de societats anònimes i han de tenir com a únic i exclusiu objecte social la gestió indirecta del servei públic de la televisió d'acord amb els termes de la concessió. Les accions d'aquestes societats han de ser nominatives.

2. Les societats han de tenir un capital mínim de 1.000 milions de pessetes, totalment subscrit i desemborsat, almenys, en un 50 per 100. En el moment d'atorgar-se la concessió s'ha d'acreditar que s'ha desemborsat tot el capital social.

3. Sense perjudici del que preveu el dret comunitari europeu, les societats concessionàries han de tenir la nacionalitat espanyola i estar domiciliades a Espanya.

Article 19

1. Només poden ser accionistes de les societats concessionàries les persones físiques i les persones jurídiques que revesteixin la forma de societat anònima, sempre que en aquest cas les seves accions siguin nominatives.

2. Cap persona física o jurídica pot ser titular, directament o indirectament, d'accions en més d'una societat concessionària.

3. Cap persona física o jurídica pot ser titular, directament o indirectament, de més del 25 per 100 del capital d'una societat concessionària.

4. La totalitat de les accions de titularitat d'estrangers no pot superar en cap moment, ni directament ni indirectament, el 25 per 100 del capital d'una societat concessionària.

Article 20

1. Es crea al Ministeri de Transports, Turisme i Comunicacions el Registre especial de societats concessionàries, de caràcter públic, la regulació del qual s'ha de fer per real decret.

2. En aquest Registre especial s'han d'inscriure la corresponent concessió i les societats concessionàries,

mitjançant l'aportació de la corresponent escriptura i els estatuts socials.

3. Qualsevol modificació de l'escriptura o dels estatuts socials de les societats concessionàries s'ha de comunicar al Registre especial, així com la composició dels seus òrgans d'administració. Aquestes circumstàncies requereixen per a la seva inscripció en el Registre mercantil haver estat comunicades prèviament al Registre especial.

Article 21

1. Requereixen l'autorització administrativa prèvia tots els actes i negocis jurídics que impliquin la transmissió, disposició o gravamen de les accions de les societats concessionàries, així com l'emissió d'obligacions o de títols similars.

2. És requisit constitutiu dels actes i negocis jurídics esmentats a l'apartat anterior la seva formalització mitjançant un document autoritzat per un fedatari públic. Cap fedatari públic pot intervenir o autoritzar cap document sense que s'acrediti la preceptiva autorització administrativa. L'acte o negoci jurídic efectuat ha de ser inscrit en el Registre especial de societats concessionàries.

3. Les autoritzacions a què es refereix aquest article han de ser acordades pel ministre de Transports, Turisme i Comunicacions.

Article 22

Les societats concessionàries s'han de sotmetre a una auditoria externa amb periodicitat anual. Els resultats de cada auditoria han de ser remesos per les societats concessionàries al Ministeri de Transports, Turisme i Comunicacions.

Article 23

Als efectes previstos per aquesta Llei es consideren supòsits d'interposició o de participació indirecta tots aquells en els quals, mitjançant acords, decisions o pràctiques concertades, es produeixi el resultat del control o dominació efectiva del capital en una proporció superior a l'autoritzada per aquesta Llei.

CAPÍTOL IV

Del règim d'infraccions i sancions

Article 24

1. Les infraccions del que preveu aquesta Llei es classifiquen en molt greus, greus i lleus.

2. Són infraccions molt greus:

a) L'incompliment del que preveuen els articles 3, 10, 20 i 21, que sigui imputable a les societats concessionàries.

b) La violació reiterada dels deures de programació i dels límits i exigències de l'emissió de publicitat.

c) La violació, declarada en resolució ferma, de la normativa vigent sobre el dret a l'honor, a la intimitat personal i a la pròpia imatge, campanyes electorals, difusió de sondejos i exercici del dret de rectificació.

d) La transmissió de missatges xifrats, convencionals o de caràcter subliminar.

e) La reiteració en la producció deliberada d'interferències perjudicials definides en acords o convenis internacionals subscrits per Espanya.

f) La negativa, resistència o obstrucció que impedeixi, dificulti o endarrereixi l'exercici de les facultats d'inspecció de l'Administració previstes a l'article 7, 1, c) d'aquesta Llei.

g) La comissió d'una infracció greu, quan hagi estat sancionada, en el termini d'un any, per dues o més infraccions greus o molt greus.

3. Són infraccions greus:

a) La utilització d'equips i aparells que no compleixin les especificacions tècniques i condicions d'homologació que s'estableixin per reglament o resultin dels acords o convenis internacionals subscrits per Espanya.

b) L'alteració o manipulació reiterada de les característiques tècniques dels equips o aparells, així com dels seus signes d'identificació.

c) La utilització reiterada de bandes, canals, potències o sistemes radiants per a l'ús dels quals no s'estigui facultat.

d) La producció d'interferències perjudicials que impliquin perturbacions importants en la utilització de freqüències, llevat que s'hagi de considerar infracció molt greu de conformitat amb el que preveu l'apartat anterior.

e) L'emissió de senyals d'identificació falsa o enganyosa.

f) L'incompliment reiterat de les condicions essencials de la concessió llevat que s'hagi de considerar infracció molt greu de conformitat amb el que preveu l'apartat anterior.

g) La comissió d'una falta lleu, quan hagi estat sancionada, en el termini d'un any, per dues o més infraccions lleus, greus o molt greus.

4. Són infraccions lleus les accions o omissions contràries a les condicions de la concessió i no compreses en els apartats anteriors, amb resultats danyosos que siguin fàcilment solucionables i no tinguin conseqüències greus en la prestació del servei públic televisiu, ni impliquin perturbacions importants en la utilització de l'espectre de freqüència.

5. Als efectes d'aquest article, s'entén que hi ha reiteració quan el titular de la concessió desatengui dues vegades els advertiments que li adrexi el Ministeri de Transports, Turisme i Comunicacions dins el termini d'un any, o els dits advertiments no siguin atesos en quatre ocasions durant el temps de gaudi de la concessió.

6. L'incompliment per part dels fedataris públics de les obligacions que els imposa aquesta Llei es considera infracció molt greu en el seu respectiu estatut disciplinari.

Article 25

1. Les infraccions se sancionen:

a) Les lleus, amb una multa de 500.000 fins a 2.000.000 de pessetes.

b) Les greus, amb una multa de 2.000.001 a 15.000.000 de pessetes.

c) Les molt greus, amb una multa de 15.000.001 a 50.000.000 de pessetes, suspensió temporal de les emissions pel termini màxim de quinze dies o extinció de la concessió. Aquesta última sanció només es pot imposar, en els supòsits de l'apartat 2, a) i g), de l'article anterior, quan el titular de la concessió hagi estat prèviament objecte, en el període d'un any, d'una sanció de suspensió temporal de quinze dies.

2. La imposició de les sancions s'ha d'ajustar al procediment sancionador que regula la Llei de procediment administratiu i la seva instrucció correspon al Ministeri de Transports, Turisme i Comunicacions.

3. Correspon al ministre de Transports, Turisme i Comunicacions la sanció de les infraccions lleus i greus, i al Consell de Ministres, la de les infraccions molt greus.

4. La sanció de les infraccions comeses pels fedataris públics correspon a l'autoritat que exerceixi la potestat disciplinària sobre aquests mitjançant el procediment establert per a això.

Article 26

Les emissions televisives realitzades sense l'obtenció de la concessió administrativa prèvia, o les realitzades quan la concessió estigui suspesa o s'hagi extingit, donen lloc que l'autoritat governativa procedeixi al tancament immediat de l'emissora i a la confiscació d'equips i aparells utilitzats en l'emissió.

DISPOSICIÓ ADDICIONAL

1. S'autoritza el Govern per dictar les disposicions necessàries per al desplegament i l'execució d'aquesta Llei.

2. S'autoritza el Govern per actualitzar la quantia del capital social mínim previst a l'article 18.2 per prendre part en l'oportú concurs públic, així com la quantia de les multes previstes a l'article 25, en funció de les variacions que experimenti l'índex del cost de la vida.

DISPOSICIONS TRANSITÒRIES

Primera.—A les societats que obtinguin una concessió en el primer concurs públic convocat després de l'entrada

en vigor d'aquesta Llei no els són aplicables els percentatges a què es refereix l'apartat 3 de l'article 14 durant els dos primers anys de la concessió. No obstant això, és necessari cobrir aquests percentatges en una tercera part durant el primer any i en dues terceres parts durant el segon any de la concessió.

Segona.—Mentre no sigui regulada amb caràcter general la publicitat referida al consum d'alcohol, tabac i qualsevol altra substància nociva per a la salut, la seva emissió a través de la televisió privada queda sotmesa a les mateixes normes que les vigents per a l'ens públic Radiotelevisió Espanyola.

Per tant,

Mano a tots els espanyols, particulars i autoritats, que compleixin aquesta Llei i que la facin complir.

Palau de la Zarzuela, Madrid, 3 de maig de 1988.

JUAN CARLOS R.

El president del Govern,
FELIPE GONZÁLEZ MÁRQUEZ